

JOURNAL OF EMERGING TECHNOLOGIES AND INNOVATIVE RESEARCH (JETIR)

An International Scholarly Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

ಡಾ.ಎಸ್.ಬಿ.ಚನ್ನಗೌಡ್, ಎಂ.ಎ., ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ.

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಪ್ರಾಂತೀಯಾಲರು ಬಿ.ಆರ್.ತಂಬಾಕದ ಪ್ರಫ್ರಮ ದಜೀ ಕಲಾ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ
ಹಾಗೂ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ ಹಿರೇಕರಾಯ. 581111

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ :

ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. 11ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿ 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಬಸವಣಿನವರ-ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಂದೊಳನದ ಭಾಗವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ್ದು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಭಾಷೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಜನರ ಮನೋಭಿವೃತ್ತಿಗೆ ಸಂಗಾತಿಯಾಯಿತು. ವಚನ ಎಂದರೆ 'ಪ್ರಮಾಣ'; 'ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರ' ಎಂದಢಿ. ಧರ್ಮ ಪ್ರೇರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮೆರೆವ ವಚನಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಆಕೃತಿಮರ್ಶಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವಿಜ್ಞಂಭಿಸಿ ಮೆರೆದಿದೆ.

12ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡಕದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜನಜೀವನ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನಾಗರಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕನ್ನು ಉನ್ನತಗೊಳಿಸಲು 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಿವರಣಿರ ಶ್ರಮ ಅನನ್ಯ ಅಪೂರ್ತಿ. ಮರೋಹಿತಶಾಹಿಯ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು, ಇತರ ವೈದಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ವಾಮಪಂಥಿಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ಕೆಳಗೆದವರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಬಲಿ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷಿದ್ಧ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ, ಅಸ್ತ್ರ್ಯತ್ವ, ಮೌಳ್ಯ, ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಂದಾಚಾರಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಶಿವರಣಿರ ವಿಂಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರು. ವಣ್ಣ-ಆಧಾರಿತ, ಜಾತಿ-ಆಧಾರಿತ, ಲಿಂಗ-ಆಧಾರಿತ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಲಾಗಿಸಿ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮುದಿಪಾಗಿಸ್ತು ಜಡ್ಯಾಗಿತ್ತದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಸರೂಪ ನೀಡಿದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಅಂದಿನ ಶಿವರಣಿರ ಮಾತ್ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಕದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಾಧನ, ನೀಡಿದ ಹೊಡುಗೆ ಮತ್ತು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ತುಂಬಾ ಮೌಲ್ಯಮಯವಾಗಿವೆ. ಇದು ಕನ್ನಡಕದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭಾರತದ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕಾದ ಫಟನಯಾಗಿಯೇ ಕಂಗೊಳಿಸಿದೆ.

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಮೌಲ್ಯಗಳು :

ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯವರೂ ವಚನವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲುಡಿಗಿದ್ದಿಂದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಜಳವಳಿಯೂ ಆಯಿತು. ವಚನಕಾರರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಚನ ಬರೆದವರಲ್ಲ. ದಿನದಿನದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಚನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಶರಣರ ತಾಪ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಥವ್ ಅಸಮಾನತೆ, ಮೂರಧನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ದಾಂಭಕರೆಯನ್ನು ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರು. ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಾರ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಭಾರತದ ಬೇರಾವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಿಂದ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಿಕೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆಗ ನಾವು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಗೀತೆಯ ಗುಣ ಹೊಂದಿ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಶರಣರ ಬೋಧಯೇ ವಚನಗಳು. ಪುಲಕ್ಕಿಂತ ಶೀಲವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಅಶ್ವಗತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೀರ್ತಿಂಬಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಒಸಾವಾದಿ ಶಿವರಣಿರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಿಳಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ರಾರ್ಥಿಕ ನಡೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಿಂಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶರಣರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರರ ದುಡಿಮೆಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಸುವುದು ಕಳ್ಳತನವಾದ್ವರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಒಂದಿಲ್ಲಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮನ್ನು ಮೇಲು ಕೀರ್ತಿಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಸತ್ಯ ಶುದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶರಣರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ದೇವಾಲಯವಾಗಿತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ದೇವರ ಮೊಜಯಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಮೊಜ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮರಲ್ಲಿ ಇದು ಶಿವರಣಿರಲ್ಲಿರು ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡ ಅಷ್ಟಿಕೊಂಡ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಸವಣಿನವರ ತಮ್ಮದೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹೊಲೆ ಹೊಲಿಯರ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು
ಸಲ್ಲಿ ಕೈ ಹೊಲಿಯ ಮಾಡಿಯಾದರೂ
ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವಿಗೆ ಹುದಿಸುತ್ತಾದೆ
ಎನ್ನೂಡಲವಸರಕ್ಕೆ ಹುದಿನಾದಡಿ
ತಲೆದಂಡ ಹೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿಷ್ಪರಾಗಬೇಕೆಂಬದು ಶರಣರ ಪ್ರಧಾನ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಸಲು ಸುಮಾರೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮನ್ನು ಹಿಂಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿಂದಿತ್ತು ಹೊಗಯ್ಯ ಎನ್ನಾಳ್ಳನೆ
ಭಾವಭಿಂದವಾಗಿ ಮಹಾಶರಣರ ತಿಪ್ಪೆಯ ತಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಯಿಯ ತಂದು
ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮಾರಯ್ಯ ತ್ವಿಯ
ಅಮರೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಹೊಗು ಮಾರಯ್ಯ

ಎಂದು ಮಾರಯ್ಯನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆರಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ದುಡಿಮೆಗೆ ಗಂಟೆಗಷ್ಟು, ಹೊತ್ತಿಗಷ್ಟು ಸಂಭಾವನೆ ಪಡೆದು, ಏನೂ ದುಡಿಯದೆ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಈ ನಡೆ ದಾರಿದ್ದೆ. ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆಯಿವ ವವ, ಸೌದೆ ಹೊರವವ, ಚಪ್ಪಲೆ ಹೊಲಿಯಿವ ವವ, ಹೆಂಡಮಾರವವ, ಅಗಸ, ಬೆಸ್ಟ್, ಬೇರೆ ಇವರಲ್ಲಿರು ವೇದ ಓದುವ ಬಾಹ್ಯಣನಷ್ಟೆ ಮುಖ್ಯಿಯ ಇದು ವಚನಕಾರರ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಜೀವನದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂದಂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿಂಡುತ್ತಿರುವ ವಚನಕಾರರ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಅಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶರಣರ ಕಂಡ ನ್ಯಾನತೆಗಳೇನು? (ಈಗಲೂ ಆ ನ್ಯಾನತೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ.) ಆ ನ್ಯಾನತೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಶರಣರ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯೋಜಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

1. ಅಸ್ತ್ರ್ಯತ್ವ, ಮೌಳ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಕಂದಾಚಾರಗಳು
2. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಗಳವರು ಪರಸ್ಪರ ಭೋಜನ ಮಾಡಲು ನಿರ್ವೇಧ.
3. ಅಂತೆಯೇ ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ವೇಧ.

4. ಹಲವು ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ವೇದಾರ್ಥಯನು ಸವಲತ್ತು ನಿರಾಕರಣ.
 5. ಕೆಲವು ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಣ.
 6. ವಿಪರೀತ ಮಡಿ-ಮೈಲಿಗೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.
 7. ಶ್ರೀಯರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುರುಷರಿಗಿಂತ ಕೀಳೆಂಬ ಭಾವನೆ.
 8. ವಾಮಪರಧಿಯ ಉಚಿತಾತ್ಮಕತೆಗಳು, ಕೆಳವರ್ಗದವರ ವಾಸ್ತವಿಕ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಚರಣೆಗಳು.

ವಚನ ಚಳುವಳಿ ಜೀವ ಪಡೆದು ಬಂಬತ್ತು ಶತಮಾನಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸನ್ವಿಹೇಶಕ್ಕೆ ಸಮಾಲೀನ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ದೈಷಧರದಂತೆ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ. ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಾಗಿ ಸಮಕಾಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಜಾತಿ ಭೇದ ಪದಾರ್ಥಿಗಳು, ಭಾರತವನ್ನು ವಿನಾಶದತ್ತ ಉಪಕ್ರಮೆಸ್ಥಿತಿದ್ದ ಕ್ಷಿಷ್ಟ ಸನ್ವಿಹೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಸ ಸಮರ್ಪ, ದಿಗ್ರೀಕ, ಬಲಾಢ್ಯ, ಜಿಂತಕ, ದಾರ್ಶನಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನು, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಸಿದ್ಧ ಸಂಕಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಬೆಳಕ್ಕೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಾದವು.

ಮತ್ತೆ ಹೊಂಡ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುರಿ
ಮಾರಯ್ಯ ಶ್ರಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗ ಕೊಟ್ಟ
ಕಾಯಕವೇ ಸಾಕು ಮಾರಯ್ಯ.

ಆಯಂಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿವ ಮೂಲಕ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಬಿಡಲು ತಿಳಿಸಿ ಆತನು ತಂದಿದ್ದ ಅಧಿಕ ಅಕ್ಷಯಿನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಸುರಿದು ಬರಲು ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏಕ ತಂದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇಂತಹ ದಿಟ್ಟತನ, ಸಾದ್ದಿ ನಡವಳಿಕೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಮೂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಚನಗಳು ಕಳೆಕಿತ್ತು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಆಹಾರ ಧಾರ್ವಕಳಂತೆ ಬದುಕಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಕನಾರ್ಕಿಕದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೆ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವದ್ವರ್ಮಾದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ଦାସି ମୁତ୍ରନାଗାରୀ, ଵେଳ୍ଲା ମୁତ୍ରନାଗାରୀ,
ଶିଵଦେଖୀଯାଦ ବଳିକ ସାକ୍ଷତ୍ ଶିପନେଂଦ୍ର ପଂଦିଶି,
ମୋଜେଣ୍ଟି ପାଦୋଦକ ପ୍ରୁଣାଦଵ କୋଂବୁଦେ ଯୋଗ୍ୟ
ହୀଙ୍ଗଲୁଦେ ଉଦାସିନଵ ମୂଦି ବିଦୁଵପରିଗେ

ಹಂಚೆಮಹಾಭಾತಕ ನರಕ ಕಾಶಾ ಶೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವ. ಎಂದು ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ವಲ್ಲಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು ಎಂಬುದನ್ನು ಧ್ಯಾಪದಿಸಲು ಸಹಪಂಕ್ತಿ ಭೋಜನ, ವೃತ್ತಿ ಜಾತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗೊಳಿಸದೆ ಅವರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಟಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. 12ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಜಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಫುಗಾಗಿ ಕಾಲಿತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ವಚನಕಾರರು ಶ್ರಮಿಸಂತೆ, ಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಆಗಿರುವುದು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಗತ್ಯ ಪಾಮುಖ್ಯವೆಯನ್ನು ತುಕ್ಕಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಕಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶ್ನೆಪುಂಟು, ಕಾಯಿಕವೆಂದರೆ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಂಡ ವೃತ್ತಿ, ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಿಗಳೂ ಗೌರವಯುತವಾದುದೆಂದೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಂಡಿಮೆ ಜೀಲವೆಂದು ವರ್ತಿಸಿದ್ದ ಜಾಗಿಗಳು ಏಷಾದ್ವಾದಿಲವೆಂದು ವಚನ ದರ್ಮಂ ಶಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

କାହିଁ କମ୍ପ୍ୟୁଟରାଦ ବୀସିମୁଦିବାଳନାଦ
ହାତ୍ତିକ୍ଷେତ୍ରରେ କୋଡ଼ିଙ୍ଗମଦେଇ ଲିଂଗ
ଶତାବ୍ଦୀରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକୁ
ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାରେ କିମ୍ବା

ప్రతియొఒట్ట మనవునిగూ తన్నదే ఆద చింతనే ఆటోఎస్ తాకీకతే, ఒళ్ళయ కెబ్బడ్డన్న విమల్సువ, నిధరిసువ స్వాతంత్ర్యవిరుత్తదే. తన్న జీవనద శిల్పి తానే ఎందు వృక్షియల్లి అంతగుతవాగిరువ ప్రతిభా సంపన్చేయన్న తానే ఎందూ ఆరియలారరు.

ଏଲ୍ଲ ଲାଲପନରିଦୁ ଫଳପେନୟୁ
ତନ୍ଦୁଳୀ ଅରିପୁ ସ୍ମୃତି ଆଗିରିଲୁ
ଅନ୍ଧର କେଳିଲୁଲଂକେ ଜନ୍ମମୁଲ୍ଲିକାଜୁଫିନ
ଏମ୍ବେବ ଅଶ୍ରୁ ମୋହଙ୍ଗି ମୋଦିଲୁ
ତନ୍ତ୍ରନ୍ତ୍ର ନେତ୍ରନ୍ତ୍ର ନେତ୍ରନ୍ତ୍ର

ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಅಂದೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು, ವಿಚಾರ ಶೈಲ್ಯರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡದ ಸಜ್ಜನರ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಅಮೃತದ ಸವಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ

ಅರಿಯದವರೂಡನೆ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದರೆ
ಕಲ್ಲು ಹೊಯ್ದು ಕಡಿಯ ತೆಗೆದು ಕೊಂಬಂತೆ
ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಬುನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ
ಸಂಗವ ಮಾಡಿದೂಡಿ ಕರ್ಮಾರಿಗಿರಿಯನು ಉರಿಕೊಂಬಂತೆ

ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶರೀರ ಸಾಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸನ್ಯಾಸದೇಗೆ ಜಿನ್ನತ್ವದೇಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಕೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನಾಚಾರ, ದುರಾಚಾರ, ಭ್ರಷ್ಟಚಾರ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜ ವಿನಾಶದಕ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿನಾಶವಾಗದ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ವಚನಕಾರರ ನಡೆ, ನುಡಿ ಆದರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೃಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಸಹೇಜನೋ ಸುಖನೋ ಭವಂತು’ ಎಂಬ ನುಡಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭಾರತೀಯ ಜೀವನವೊಲಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಲು ನುಡಿದಂತೆ ನೆಡೆದು ತೋರಿಸಿದರು.

ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯವರೂ ವಚನಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲುಡಿದ್ದಿರಿಂದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬಂದಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ನಾಿನಲ್ಲಿ ವಚನವು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಜಳ್ಳಿವಳಿಯಾಗಿತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾರೀಯಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಾಪಕತೆ ಅಪಾರಾದುದಂಬಿದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದೆ ಇರದು. ವಚನಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಹಾಗೂ ನೇರವಾಗಿ ದೇಸಿಯ ಸೋಗಡಿನಿಂದ ಸೂಬಗಿನಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಹಲವಾರು ಕವಿಗಳು, ಮತಾರ್ಥಿರು ಲಿಂಗಾಯತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆದರು ಇಡೀ ಲಿಂಗಾಯತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪರೂಪದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದರೆ ಅದು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅದು ಸ್ಥಾಪಿತ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಿರಸ್ಯಾರಿಸಿ ಜಂಗಮ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಂಜಿದ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯ. ಕಾಯಕ ಮತ್ತು ದಾಸೋಹಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜೋತ್ಸವಗಳ ಸಮಾಲು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಈ ಜಳ್ಳಿವಳಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ಅಂತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಪ್ರಮುಖ ವಚನಕಾರು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ ನೆರಾರು ಜನ ಶರಣರು ಶ್ರಮಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಂಕಿತನಾಮಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ 'ರಾಮನಾಥ' ಎಂದು ಬಳಸಿದರೆ, ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯು 'ಚಿನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ' ಹಾಗೂ ಬಸವಣ್ಣನವರು 'ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ' ಎಂದು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಶಿವಶರಣರು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯಕದಿಂದ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಂಕಿತೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಡುಪಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಲೋಕದ ದೊಂಕ ನೀವೇಕೆ ತಿದ್ದಿವರ್ಗ
ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ತನುವ ಸಂತ್ಯೇಸಿಕೊಳ್ಳಿ

**ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನವ ಸಂತೋಷಕೊಳ್ಳಲು
ನೀರೆನೆಯ ದುಃಖೇ ಅಳುವರ
ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ!”**

ನೆಂದು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಿಸುವ ಹೊದಲು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶಿವಶರಣಾ ನಿಲುವನ್ನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆಸುತ್ತಾರೆ.

ವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿ ಸುಮಾರು 270 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಚನಕಾರರು ವಚನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ವಚನಗಳಿಂದೆಯಲ್ಲಿ 33ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಿವಶರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನತ ವಚನಕಾರಿಯ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನಾವುಗಳು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ವಚನಕಾರರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ಮೇಲು-ಕೀಳು, ಧರ್ಮ ತಾರತಮ್ಯ, ಕಾಯಕ ತಾರತಮ್ಯ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಂಡರು. ಅಂದಿನ ಕಾಲಪಾಟದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜಪಬ್ಲ್ಯೂ ಕೆರುಪು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಮೂರಣೆಯ ದರ್ಜೆಯವರಂತೆ ಕಾಣುವ ಪಂಡಿತಶಾಹಿವರಗಳದವರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಂಬಿತುಳುಕ್ಕೆಂದ್ದು ಮೂಡಣಂಬಿಕೆಗಳು, ಆಜಾರ-ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥಾನುಕರಣೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಖಿಡುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಟ್ಟೆಕೊಂಡ ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮನವನ್ನು ಮಾನವೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದು. ಶೋಷಿತ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿ ಅಪುಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ತರುವುದು ಅವರ ಕನಸಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಹೊಸ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಿವಾಗ ಆ ನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನಾಳದ ಅನುಭವದ ನೆಲೆಯಿಂದಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಮನುಷ್ಯ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ತ ತೊಡಗಿದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಶಾಂತಿಯಾಯಿತು. ಶರಣರು ನೀಡಿದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜತ್ವದ ಐಕ್ಯ ಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

1. ದಯಿ

2. ಕರುಣೆ

3. ಅಹಿಂಸೆ

4. ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆ

5. ಸತ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯ

6. ಭಕ್ತಿ ಹಿತ-ಮುತ್ತ-ಮುದು ಭಾಷೆ

7. ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯ

8. ಸರಳ ಜೀವನ

9. ಸಾಂಸರಿಕ ಮೌಲ್ಯ

10. ಸ್ತೀಪರವಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳು

ದಯಿ: ಮನುಷ್ಯರಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ನಡೆ-ನುಡಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸುವ್ತೇವೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆಯನ್ನು ತೋರುವುದು ಮಾನವೀಯ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬಂತೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನವನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು

ದಯಿವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವಾಪುದೇವುದರ್ಯಾ?

ದಯಿವೇ ಬೇಕು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ

ದಯಿವೇ ಧರ್ಮ ಮೂಲವಯ್ಯಾ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯಾಸಂತಲ್ಲದ್ಯಾಲ್ಲಿನಯ್ಯಾ!

ಶರಣರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿ ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಸಹಜೇವನ ನಡೆಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಾನವೀಯ ಬದುಕು ಸಹ್ಯಾಗುತ್ತದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕರುಣೆ: ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಹಿತಕರ ಪಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬದುಕಿನ ಪಾಠವನ್ನು ಬೀತಿದ್ದರು. ಈ ವಚನವು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲವೂ ಎಲವೇ ಪಾಪಕರ್ಮದ ಮಾಡಿದವನೇ

ಎಲ್ಲವೋ ಎಲ್ಲೋ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ವವ ಮಾಡಿದವನೇ

ಒಮ್ಮೆ ‘ಶರಕೆ’ನ್ನೆಲವೇಂಬೇ!

ಒಮ್ಮೆ ‘ಶರಕೆ’ ಎಂದರೆ ಪಾಪಕರ್ಮ ಓಡುವುದು

ಸರ್ವ ಪ್ರಾಯಿತ್ಯಿತಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನ ಪರವರ್ತಿಗಳ್ಯಾದವು

ಒಂದಂಗ ಶರಕೆನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗಿ!

ಎನ್ನುವ ವಚನವು ತಾವುಗಳು ತಪ್ಪದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ. ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಬದುಕು ಹಸನಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ವೇಶದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಅಹಿಂಸೆ: ಶರಣರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಬಹುಮಖ್ಯವಾದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯವೇ ಅಹಿಂಸೆ. ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಎನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸಹ್ಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಬದುಕು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ಈ ವಚನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಳಬೇಡ ಕೊಲಬೇಡ ಹುಸಿಯ ನುಡಿಯಬೇಡ

ತನ್ನ ಬಿಳಿಸಬೇಡ, ಇದಿರ ಹಳೆಯಲು ಬೇಡ

ಇದೇ ಅಂತರಂಗ ಬ್ರಹ್ಮಿ ಇದೇ ಬಹಿರಂಗ ಬ್ರಹ್ಮಿ

ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರನೋಲಿಸುವ ಪರ

ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ಸುಳ್ಳ, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಹಳೆಯವುದನ್ನು ತಿರಸ್ತರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ವ್ಯತ್ಪಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆ : ಧರ್ಮವು ಅಂದಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿರುವರಿಗೆ ಬಳಕನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿರಬೇಕೆ ಹೊರತು ಕೆತಲನ್ನಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಜಡ್ಜಗಟ್ಟಿದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮಾಜಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯವೇ ಅಹಿಂಸೆ. ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಎನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸಹ್ಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಬದುಕು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ಈ ವಚನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು : ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆ-ನುಡಿದಂತೆ ನುಡಿ' ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿತೋರಿದರು. ಸಿದ್ಧಾಂತ ವಚನವು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆವ, ನಡೆದಂತೆ ನುಡಿವ,

ಸದ್ಗುಣ ಸದಾಚಾರಯುಕ್ತ ಮಹಾತ್ಮರ ಪಾದವ ಹಿಡಿದು ಬದುಕಿಸಯಾ

ಎನ್ನುವ ವಚನವು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಚನಕಾರರು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹಿತ-ಮುತ್ತ ಭಾಷೆ : ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರು-ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣ, ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತಗಳ ಬಗ್ಗೆಗಿನ ಡಾಂಬಿಕ ನಿಲುವಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ತರಿಸಿ ತಾವು ನಂಬದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸ ಹೊರಟರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮೆಪ್ರಭಗಳು “ಭಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ತೋರುಂಬಲಾಭ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹುಸಿಭಕ್ತಿ ಆಗದೆ ನೈಜತೆಯ ಬದುಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯ : ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎನ್ನಾನ್ನದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಚನಕಾರರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೊಯಿದವರನ್ನು ಹೊದಿದವರಿಂದಿ, ಬಯಿದವರನ್ನು ಬಂಧುಗಳಂಬಿ,

ನಿಂದಿನದವರನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂಬಿ, ಅಳಗೊಂಡವರನ್ನು ಆಳದೆಂಬಿ,

**ಜರೆದವರೆನ್ನ ಜನ್ಮಬಂಧುಗಳಿಂಬಿ,
ಹೋನ್ನ ಕೂಡಲದಿಕ್ಕಿದರೆಂಬಿ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.”**

ಎನ್ನುತ್ತಾ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಬದುಕಿಂಬಿಯಾದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸರಳ ಜೀವನ : ವಚನಕಾರರು ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಬದುಕಿ ತೂರಿಸಿದರು. ನಮಗಿರುವ ಸಂಪತ್ತು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟುಮ್ಮೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಉಳಿದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಸ್ತಾರ್ಥವಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಯ್ದುಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮ್ಮೆನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ “ಕಾಸಕ್ಕಿಯಾಸೆ ನಮಗೇಕಯ್ಯಾ” ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ನಮಗಿರಿವಾಗುತ್ತದೆ. “ಕರಿಯನಿತ್ತಿ ಒಳ್ಳೆ, ಸಿರಿಯನಿತ್ತಿ ಒಳ್ಳೆ ಹಿರಿದಪ್ಪ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತಿ ಒಳ್ಳೆ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಸೂಳುದಿಯನೊಂದರೆಗಳಿಯತ್ತದೆ ನಿಮ್ಮನಿತ್ತ ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥ”! ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸರಳ ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಶರಣರ ಹಿತನುಡಿಗಳು ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಖಿಕರ ಬದುಕಿಗೆ ಬಿತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಅಂತರಂಗ-ಬಹಿರಂಗ ಮನಸ್ಸಗಳು ಶಾಧವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಬದುಕ ಹಸನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಶಿವಶರಣರು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಟುಂಬಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೊಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾಯಿಕದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಸಿತಿಪತಿಗಳೊಂದಾದ ಭಕ್ತಿ ಶಿವನಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೃಂಗಿ ಸ್ವೇಜವಾದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಸ್ಕಾರ ಮೌಲ್ಯ : ವಚನಗಳು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳ ನೇರ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಕ್ರಮವಾದ್ದರಿಂದ ಬದುಕಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕಾರ ಮೌಲ್ಯ ಎಂದರೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಕಿರಿಯರಿಗೆ, ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಮಗಿಂತ ಎಲ್ಲರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿರುವ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅತಿಧಿ ಸತ್ಯಾರವನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಈ ವಚನ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಏನ ಬಂದಿರಿ, ಹದುಳುವಿದ್ದಿರೆ” ಎಂದರೆ

ನಿಮ್ಮ ಘೋಷಿಸಿ ಹಾರಿ ಹೋಹುದೆ?

ಹುಳ್ಳಿರಿಂ” ದರೆ ನೇಲಹುಳಿ ಹೋಹುದೆ?

ಒಡನೆ ನುಡಿದಿರಿ, ಸಿರ ಹೊಟೆ ಯೋಡೆಪುದೆ?

ಕೊಡಲಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಂದ ಗುಣವಿಲ್ಲದಿರ್ದಾಡೆ?

ಕೆಡಹಿ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯಿದೆ ಮಣಿನೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು”

ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅತಿಧಿಗಳನ್ನು ನಾವುಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಮೇಲಿನ ವಚನ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಒತ್ತಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೀರ್ತನಾರ್ಥವಾದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯ : ಸಂಸಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೋಷಕೆಯನ್ನು ಲಿಂಡಿಸಿದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗೆಗಿನ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಜ್ಞಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಸೀರಿಯರಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾನಾ-ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣು ರಾಕ್ಕಿಸಿಯಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಿಲಿಲಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕಾಬುಣ ನೋಡಾ! ಎಂದು ಸಿದ್ಧಾರುಮನ ತನ್ನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮೆಗ್ರ ಮತ್ತು ಕೆಳವರ್ಗಗಳಿನ್ನದೆ ಸರ್ವ ಸಮಾನವಾಗಿ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಮದ್ದಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವೀಶಿಪ್ಪ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ವಚನ ಕಾಲ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ‘ಪ್ರೇಕಾರಿಕತೆ’ ವಚನ ಜಳುವಳಿ, ಧರ್ಮ ಸುಧಾರಣಾ ಜಳುವಳಿ, ಕಾಯಿಕ ಜೀವಿ ಜಳುವಳಿ ಎಂದು ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನಾ ಜಳುವಳಿ ಎಂದೇ ಭಾವಸಚೇಕಾಗಿದೆ.. ಆದ್ದರಿಂದ ವಚನಕಾರರು ಬದುಕಿಯ್ದು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಂದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ವಚನ ಧರ್ಮಸಾರ

ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ

2. ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣ

ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ

3. ಕಲ್ಯಾಣಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸನ್ವಿಫೇಶನ

ಡಾ. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಎಲ್.ಎಂ.

4. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ

ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

5. ಅಕ್ಷರ ವಚನಗಳು

ಸಂ. ಡಾ.ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮರ

6. ಶರಣರ ಸಮಾಜ

ಸಂ. ಹೆಚ್.ವಿ.ನಾಗೇಶ

7. ಇಕ್ಕಟ್ಟೆ-ಬಿಕ್ಕಟ್ಟೆ

ಮೇಲ್. ಕೆ.ಜಿ. ನಾಗರಾಜಯ್ಯ

8. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ

ಸಂ. ಶಿ. ಭೋಸಮಾರ ಮತ

9. ಜನಸ್ತಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ

ತ. ಸು. ಶಾಮರಾಯ

10. ಆದಯ್ಯನ ವಚನಗಳು

ಸಂ. ಘ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ

11. ಅಲ್ಲಾಮನ ವಚನಗಳು

ಸಂ. ಎಲ್. ಬಸವರಾಜು.

